

saaledes som hele Sagen ligger for, er god Grund til at foretage dette Anlæg.

Hermed, mine Herrer, har jeg tilendebragt min Redegørelse for samtlige de Forslag, som for mit Vedkommende i Dag ere anmeldte. Jeg ledsager disse Forslag med den bedste anbefaling til det høje Tings Velvillie. Men jeg haaber, at man ikke vil tage mig det ilde op, naar jeg dertil tillige føjer en anbefaling om ikke blot en velvillig, men ogsaa en ekspedit Behandling. Jeg erkender fuldtud, at det er at stille meget store Krav til Tingets Arbejdslyst, paa et saa fremskredet Tidspunkt af Samlingen at fremsætte saa mange og saa omfattende Lovforslag. Det er dobbelt betænkeligt, da Forholdene have medført, at dette Ting allerede hidtil i Samlingen har haft den største Del af Arbejdsstoffet at beskæftige sig med, medens kun en forholdsvis ringe Del har kunnet forelægges det andet Ting. Jeg beklager derfor, at Forholdene have medført, at jeg har maattet indbringe ogsaa alle disse Forslag i Folketinget. Grunden er den, at de alle ere af væsentlig finansiel Karakter, og det er en Skik, som man altid fra Folketingets Side har krævet overholdt, at Forslag af denne Art skal indbringes i Folketinget. Naar jeg altsaa beder om Tilgivelse for, at Forslagene komme saa sent, og at Folketingets i Forvejen meget betydelige Mængde af Arbejdsstof derved bliver saa stærkt forøget, tror jeg paa den anden Side at turde haabe, at man vil erkende, at Omstændigheder, hvorover Ministeriet ikke har været Herre, have medført, at Forslagene ikke kunde komme før. Jeg tør endvidere haabe, at den Omhu, hvormed der ved Udarbejdelsen af disse Forslag er søgt at komme de Ønsker i Møde, som ved tidligere Lejligheder ere komne til Orde her i Tinget, vil kunne tjene til at anbefale, som sagt, ikke blot en velvillig, men ogsaa en hurtig Behandling.

Formanden: Endelig har den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet Ordet for at fremsætte de af ham anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Efter at det høje Ting allerede i dette Møde har faaet forelagt ikke mindre end 12 Lovforslag, kan jeg ikke paaregne, at det høje Ting med nogen særlig stor Opmærksomhed skal vende sig til de Smaaforslag, som jeg har at forelægge. Jeg skal derfor

fatte mig meget kort om disse 3 Forslag. Det første er Forslag til Lov om den Bogtrykkere m. fl. paahvilende Forpligtelse til Aflevering af Frieksemplar til offentlige Biblioteker. Dette Forslag er egentlig kun en Revision af Anordningen af 20de Januar 1832 om samme Emne. I de 70 Aar, den har bestaaet, har den været en god Lov for vore offentlige Biblioteker. Det er egentlig paa Grund af den og dens Forgængere, at det har været Bibliotekerne muligt at opsamle rige Bogskatte for Landet. Men det er en Selvfølge, at selv om Loven har været meget god, er 70 Aar et Tidsrum, der har gjort, at den paa enkelte Punkter ikke er tidssvarende, og Revisionen gaar da navnlig ud paa en Forandring af 4 Punkter, som jeg kort skal nævne. Det første Punkt er, at fotografiske Billeder og Reproduktioner af fotografisk Art skulle afleveres til Biblioteker. For 70 Aar siden kendte man ikke den Slags Fotogravurer, Lystryk og sligt, men alt af denne Art, som nu medfølger et Værk, skal i Fremtiden afleveres til Bibliotekerne, ligeledes Kort, Portrætter, Kunstblade og lignende af samme Art. Dernæst kræves som et andet Punkt, at de Arbejder af lignende Art, som danske Forlag lade udføre i Udlandet, ogsaa skulle afleveres til vore Biblioteker. Det tredje Punkt er, at der i Fremtiden ogsaa skal afleveres et Eksemplar til Biblioteket i Aarhus. Som ærede Medlemmer, der vare til Stede her i Tinget, medens Lovforslaget om Biblioteket i Aarhus samt Nybygninger for det kongelige Bibliotek blev behandlet, ville erindre, var Forudsætningen den Gang, at Dobbeltksemplarer fra det kongelige Bibliotek skulde afgaa til Aarhus. Men det har vist sig, at det ikke kan gennemføres paa langt nær i det Omfang, som er ønskeligt, for at Biblioteket i Aarhus nogenlunde kan løse sin Opgave som et Hovedbibliotek for denne Landsdel. Og da der nu er Tale om at revidere Anordningen af 1832, er der god Grund til at paalægge Bogtrykkerne ogsaa at afleverer et Frieksemplar til Biblioteket i Aarhus. Det er en Opgave, som i Virkeligheden ikke lægges paa Bogtrykkerne, men paa dem, som i det hele taget købe Bøger; man kan for saa vidt sige, at det er en Skat, men det er en meget lille Skat. Et fjerde Punkt er, at ogsaa trykte fortrolige Manuskripter skulle afleveres til Bibliotekerne. Det er ogsaa noget nyt, men der er her indsat den Bestemmelse med Hensyn til saadanne Ting, som ere trykte som Manuskript og altsaa skulle af-